

نفت، خط مقدم مقاومت و ایثار در دفاع مقدس

حقیقت اصلی ترین بنیان نظری مواجهه با آثار و تبعات مخرب جنگ است. در فرهنگ ملی ایران این جنگ مخرب نه به عنوان رویدادی نظامی با هدف توسعه ارضی یا خودنمایی منطقه‌ای، که در معنای کامل رویدادی برای دفع متجاوز و دفاعی دارای تقدس از سرزمین مادری و نظام حاکمیتی برخاسته از اراده ملت بوده است. به همین دلیل روند پیشرفت و بازگشت به مدار توسعه گرایی در رشته‌ها و حوزه‌های اقتصادی ملی با سرعتی عجیب رخ داده است.

صنعت نفت ایران در طول ۸ سال دفاع مقدس، نه یک صنعت مرعوب و وحشت زده از ترس جنگ، بلکه به پیشانی مقاومت و رویارویی با دشمن تا بن دندان مسلح تبدیل شد. کارکنان شرکت ملی نفت ایران در ۸ سال دفاع مقدس، خط مقدم جبهه نبرد اقتصادی و مقاومت غیرمسلح را در برابر تجاوز دشمنان ایجاد کردند.

درگیری‌های نظامی در منطقه‌ای واقع شده بود که قلب تپنده صنعت نفت ایران محسوب می‌شد، به صورت طبیعی و بدیهی باید مهر پایانی بر روند توسعه و بالندگی این صنعت در ایران محسوب می‌شد؛ اما با نگاهی گذرا به واقعیت‌های امروزین این صنعت، چنین حس می‌شود که گویا هیچ جنگی در مرزهای غربی و جنوبی ایران واقع نشده است، در حالی که همگان می‌دانند در فاصله سال‌های ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۷ تقریباً چیز زیادی از تاسیسات تولید نفت ایران در کرمانشاه، خوزستان و آبهای خلیج فارس باقی نمانده بود. اما رمز این پارادوکس را باید در چه مؤلفه‌هایی جستجو کرد؟

واقعیت اینجاست که مهمترین سرنخ این پارادوکس را باید در فرهنگ مواجهه ایرانیان با پدیده جنگ ۸ ساله با عراق جستجو کرد؛ آنچه که در ادبیات عمومی و ملی ایران با عنوان «دفاع مقدس» از آن یاد می‌شود در

وقوع ناآرامی، درگیری‌های نظامی و به ویژه جنگ‌ها میان کشورها معمولاً تا ده‌ها سال آثار و تبعات مخربی بر سرشت و سرنوشت رشد و توسعه اقتصادی کشورهای درگیر برجای می‌گذارد. این گونه رویدادها به ویژه برای حوزه‌هایی از اقتصاد نظیر صنایع حیاتی و استراتژیک می‌تواند بسیار مخرب و کمرشکن باشد. این وجه تخریبی جنگ نه تنها در انهدام تاسیسات و تجهیزات صنعتی، بلکه به دلیل متوقف کردن روند طبیعی توسعه و پیشرفت آن حوزه صنعتی قابل تأمل است.

صنعت نفت بی‌گمان در جهان امروز، از شاخص‌ترین حوزه‌های صنعتی و اقتصادی است که وقوع هرنوع جنگ و درگیری نظامی در اطراف تاسیسات آن می‌تواند آثار و عواقب بلندمدتی بر روند توسعه و رشد آن برجای گذارد. وقوع جنگ تحمیلی ۸ ساله ایران و عراق در شرایطی که کانون

غلبه فرهنگی هنجار «جهاد و شهادت» در میان کارکنان شرکت ملی نفت ایران جستجو کرد. روایت جهاد و مقاومت در سطح شرکت ملی نفت ایران همچنان ادامه دارد؛ روزی نیست که خبر از فتحی بزرگ در حوزه دانش و تخصص نرسد. هفته‌ای نیست که پژوهشگران و محققان صنعت نفت زخمی بر پیکر انحصار صنعتی غرب نزنند. ماهی نیست که قراردادی مهم در حوزه توسعه و تولید منعقد نشود.

در ادامه نقش شرکت ملی نفت ایران به عنوان خط مقدم جهاد و مقاومت در سال‌های دفاع مقدس و به برکت تداوم فرهنگ جهاد و مقاومت، امروز، شرکت ملی نفت ایران جایگاهی رفیع‌تر و بلندتر از تمام دوران ۶۰ ساله حیاتش را در سطح جهان تجربه می‌کند، و این البته جز با پیروی از آموزه‌های امام (ره) و رهبری معظم انقلاب (حفظه...) به دست نیامده است.

فرا رسیدن ایام سالگرد دفاع مقدس را گرامی می‌داریم و با یاد شهدا و بویژه شهدای صنعت نفت و امام راحل (ره) بار دیگر با اندیشه و آرمان رهبری معظم انقلاب برای پشتیبانی از ایران و انقلاب هم‌قسم می‌شویم.

مدیرمسئول

کارکنان سکوه‌های نفتی ایران در شرایطی بدون دسترسی به هیچ نوع سلاح در میانه آبهای خلیج فارس به تولید و صادرات نفت می‌پرداختند که به جز مخاطرات ناشی از تولید هیدروکربن، با حملات هوایی عراق و ناوگان متجاوز ایالات متحده نیز مواجه بودند. در خوزستان و باختران و سایر نواحی تولید نفت و گاز هم همین وضعیت حاکم بود. امروز که پس از ۲۴ سال از پایان جنگ به آن رویداد می‌نگریم و به یاد می‌آوریم که در تمامی آن سال‌ها، حتی برای یک روز صادرات نفت ایران متوقف نشد، به عظمت جهاد کارکنان شرکت ملی نفت ایران پی می‌بریم.

واقعیت اینجاست که اگر چنین حجمی از درگیری نظامی در هر کدام از کشورهای نفتخیز جهان به وقوع می‌پیوست، دست کم تا چندین دهه نباید شنیدن واژه توسعه و پیشرفت را از آن صنعت انتظار می‌داشتیم، اما امروز که بیست و چهار سال از جنگ ایران و عراق سپری شده است، صنعت نفت ایران نه تنها از مرز توسعه‌یافتگی عبور کرده است بلکه به حدی از پیشرفت دست یافته که به مبنایی برای سنجش توانمندی سایر حوزه‌های اقتصادی و صنعتی ایران تبدیل شده است و بی‌تردید راز چنین روندی از توسعه و بالندگی را باید در عمیق بودن فرهنگ تقدس دفاع و